

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

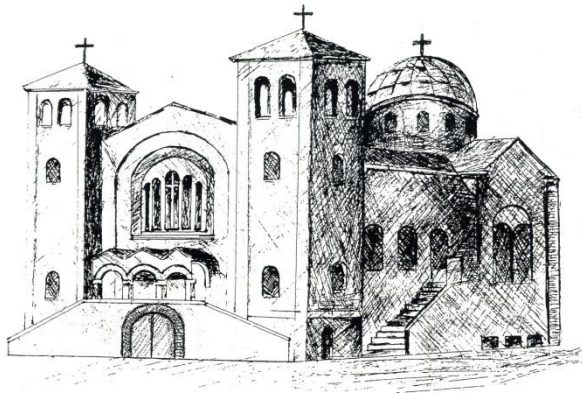
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, January 27, 2019

15th Sunday of Luke

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ἱερσέης
Ἑλληνική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protoperbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 27 Ιανουαρίου, 2019

ΙΕ' Λουκά—9 π.μ. – 12 μ.μ.

Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές σερβίρεται από το Συμβούλιο

Τρίτη, 29 Ιανουαρίου, 2019

6:00 μ.μ. Παράκλησις

Τετάρτη, 30 Ιανουαρίου, 2019

Οι Τρεις Ιεράρχες - 9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

4:30 μ.μ. - 6:15 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Παρασκευή, 1η Φεβρουαρίου, 2019

Προεόρτια Υπαπαντής

9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

4:30 μ.μ. - 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Σάββατο, 2 Φεβρουαρίου, 2019

Η Υπαπαντή του Κυρίου

9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

7:30 μ.μ. Ταβέρνα (ΠΤΟ)

Κυριακή, 3 Φεβρουαρίου, 2019

ΙΣΤ' Ματθαίου

9 π.μ. – 12 μ.μ., Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές σερβίρεται από τη Φιλόπτωχο

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, January 27, 2019

15th Sunday of Luke

9:00 a.m. -12 noon Orthros, Divine Liturgy

Coffee is served by the Board

Tuesday, January 29, 2019

6:00 p.m. Paraklisis

Wednesday, January 30, 2019

Three Hierarchs - 9:00 a.m. Orthros, D. Liturgy

4:30 p.m. - 6:15 p.m. Greek School

Friday, February 1st, 2019

Forefeast of the Presentation

9:00 a.m. Orthros, D. Liturgy

4:30 p.m. - 6:30 p.m. Greek School

Saturday, February 2, 2019

Presentation of our Lord

9:00 a.m. Orthros, D. Liturgy

7:30 p.m. Taverna Night (P.T.O.)

Sunday, February 3, 2019

16th Sunday of Matthew

9:00 a.m. -12 noon Orthros, Divine Liturgy

Coffee is served by the Philoptochos

Πρὸς Ἑβραίους 7:26-28, 8:1-2

Προκείμενον. Ἦχος α'.
ΨΑΛΜΟΙ 48.3,1

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου
σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους 7:26-28, 8:1-2 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερέυς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἀγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος·

St. Paul's Letter to the Hebrews 7:26-28; 8:1-2

Prokeimenon. Mode 1.
Psalm 48.3,1

My mouth shall speak wisdom and the meditation of my heart
shall bring forth understanding.

Verse: Hear this all you nations.

The reading is from St. Paul's Letter to the Hebrews 7:26-28; 8:1-2

Brethren, it was fitting that we should have such a high priest, holy, blameless, unstained, separated from sinners, exalted above the heavens. He has no need, like those high priests, to offer sacrifices daily, first for his own sins and then for those of the people; he did this once for all when he offered up himself. Indeed, the law appoints men in their weakness as high priests, but the word of the oath, which came later than the law, appoints a Son who has been made perfect for ever. Now the point in what we are saying is this: we have such a high priest, one who is seated at the right hand of the throne of the Majesty in heaven, a minister in the sanctuary and the true tent which is set up not by man but by the Lord.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Λουκᾶν 19:1-10 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο τὴν Ἱεριχώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμέλλε διέρχεσθαι. καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶν ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

The Gospel According to Luke 19:1-10

At that time, Jesus was passing through Jericho. And there was a man named Zacchaios; he was a chief collector, and rich. And he sought to see who Jesus was, but could not, on account of the crowd, because he was small of stature. So he ran on ahead and climbed up into a sycamore tree to see him, for he was to pass that way. And when Jesus came to the place, he looked up and said to him, "Zacchaios, make haste and come down; for I must stay at your house today." So he made haste and came down, and received him joyfully. And when they saw it they all murmured, "He has gone in to be the guest of a man who is a sinner." And Zacchaios stood and said to the Lord, "Behold, Lord, the half of my goods I give to the poor; and if I have defrauded any one of anything, I restore it fourfold." And Jesus said to him, "Today salvation has come to this house, since he also is a son of Abraham. For the Son of man came to seek and to save the lost."

Ποιοί ήταν οι τρεις Ιεράρχες

Ο Όσιος Εφραίμ ο Σύρος

**"Ὡς γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις σύμφυτον το ἀναπνεῖν,
καὶ ἐνεργούμενον· οὕτως Εφραίμ το δακρυρροεῖν"
Αγ. Γρηγόριος Νύσσης**

Ο Όσιος Εφραίμ ο Σύρος αποτελεί πάντοτε, ιδιαιτέρως όμως για τον άνθρωπο της εποχής μας, ισχυρή πρόκληση αφυπνίσεως από το λήθαργο της παραλυτικής του εγωλατρίας.

Το ενσυνείδητο ή λανθάνον ερωτικό πάθος του συγχρόνου ανθρώπου για το «αυτοείδωλό» του και η «θρησκευτική» αφοσίωσή του επιθυμιών και επιδιώξεων, τον εγκλωβίζουν στο αδιέξοδο ενός υπαρξιακού προβληματισμού, που αναδίδει την οσμή του ψυχικού και πνευματικού θανάτου.

Ο Όσιος Εφραίμ ο Σύρος περπάτησε στα αιχμηρά μονοπάτια της υπάρξεως με ανύστακτο το πνεύμα της εγρηγόρσεως και της κατανύξεως, διλεγόμενος αδιαλείπτως με την ακοίμητη απειλή του θανάτου, που συλλαμβάνει, κυοφορεί και γεννοβολά η αμαρτία ως η αρχέγονη πηγή του ερωτικού πάθους του ανθρώπου για τον εαυτό του. Για το λόγο αυτό, ο βίος και η διδασκαλία του Οσίου Εφραίμ αφυπνίζουν και διεγείρουν έντονα την ανθρώπινη συνείδηση, που δεν έχασε τελεσίδικα την ικανότητα της αυτοκριτικής και την αίσθηση της ευθύνης για την καταξίωση της υπάρξεως «υπό το πρίσμα της αιωνιότητας»!

Με τον όρο Τρεις Ιεράρχες, αναφερόμαστε συνοπτικά στους τρεις επιφανείς Αγίους και θεολόγους, Βασίλειο τον Μέγα, Ιωάννη τον Χρυσόστομο και Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό.

Για τη σοφία τους και τη χριστιανική τους ζωή, η Ορθόδοξη Εκκλησία τους ονόμασε αγίους και γιορτάζουν ο καθένας ξεχωριστά. Αλλά επειδή δημιουργήθηκε μια διαφωνία μεταξύ των χριστιανών για το ποιος από τους τρεις πρόσφερε τα περισσότερα, αποφασίστηκε και καθιερώθηκε από τα τέλη του 4ου αιώνα να υπάρχει και για τους τρεις μια κοινή γιορτή στις 30 Ιανουαρίου κάθε έτους.

Βασίλειος ο Μέγας: Ο Άγιος Βασίλειος ή Βασίλειος Καισαρείας, υπήρξε επίσκοπος Καισαρείας και θεωρείται Πατέρας της Εκκλησίας και ένας εκ των μεγαλύτερων θεολόγων της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Η συμβολή του στην χριστιανική θεολογία θεωρείται κεφαλαιώδης ενώ σ' αυτόν αποδίδεται και η «θεία λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου». Ο Μέγας Βασίλειος σπούδασε στην Αθήνα και θεωρούσε πολύ σημαντική τη μελέτη των κλασσικών συγγραφέων και της ελληνικής φιλοσοφίας, φυσικά υπό το χριστιανικό πρίσμα. Η συμβολή του στην ανάπτυξη των γραμμάτων και της φιλανθρωπίας τον κατέστησαν μια από τις μεγαλύτερες μορφές της Χριστιανικής παράδοσης.

Ιωάννης ο Χρυσόστομος: Θεωρείται πως η γλώσσα του «έσταζε μέλι» καθώς υπήρξε ο πιο χαρισματικός ρήτορας της εποχής του. Διετέλεσε Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως και αφιέρωσε τη ζωή του στην ανάπτυξη της φιλανθρωπίας. Μάλιστα τα ημερήσια συσσίτια που οργάνωσε έτρεφαν 7.000 ανθρώπους! Στον τομέα της φιλοσοφίας, μπορεί να απέρριπτε τις θεωρίες των αρχαίων Ελλήνων περί Θεού ωστόσο δεν δίστασε να χρησιμοποιήσει τις εργαλειακές μεθόδους της φιλοσοφίας τους προκειμένου να αναπτύξει μια συστηματική θεολογία. Στη ζωή του υπήρξε υπόδειγμα ασκητή ενώ δεν παρέλειπε να καταδικάζει εκείνους τους ιερείς που πλούτιζαν από την ιδιότητά τους. Ήταν τέτοια η σκληρή κριτική που ασκούσε στους Αυτοκράτορες, που τελικά η αυλή τον κυνήγησε και τον εξόρισε. Όμως η φήμη του τον ξεπέρασε αφού θεωρείται Άγιος από όλες σχεδόν τις χριστιανικές ομολογίες.

Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός: Γνωστός και με το προσωνύμιο «θεολόγος», ο Γρηγόριος υπήρξε Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης τον 4ο αιώνα. Η επιρροή του στην Τριαδική θεολογία θεωρείται τόσο σημαντική που έγινε γνωστός ως «Τριαδικός Θεολόγος». Τα περισσότερα από τα έργα του επηρεάζουν τους σύγχρονους θεολόγους, ειδικά όσον αφορά τα τρία Πρόσωπα της Αγίας Τριάδας. Υπήρξε φίλος του Μεγάλου Βασιλείου καθώς και του αδελφού του Αγίου Γρηγορίου Νύσσης.

Ήταν σφοδρός οπαδός των γραμμάτων και επιθυμούσε να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ ελληνόφωνων και λατινόφωνων θεολόγων της εποχής του. Εκτός από εξαιρετικός θεολόγος όμως, υπήρξε και πολύ καλός ποιητής, αφού έγραψε αρκετά ποιήματα με θεολογικά και ηθικά θέματα

Feast of the Three Holy Fathers, Great Hierarchs

During the reign of the Emperor Alexius Comnenus (1081-1118), a controversy arose in Constantinople among men learned in Faith and zealous for virtue about the three holy Hierarchs and Fathers of the Church, Basil the Great, Gregory the Theologian and John Chrysostom. Some argued for Saint Basil above the other two because he was able, as none other, to explain the mysteries of the Faith, and rose to angelic rank by his virtues. Organizer of monastic life, leader of the entire Church in the struggle with heresy, austere and demanding shepherd as to Christian morals, in him there was nothing base or of the earth. Hence, said they, he was superior to Saint Chrysostom who was by nature more easily inclined to absolve sinners.

The partisans of Saint Chrysostom retorted that the illustrious Archbishop of Constantinople had been no less zealous than Saint Basil in combating vices, in bringing sinners to repentance and in raising up the whole people to the perfection of the Gospel. The golden-mouthed shepherd of matchless eloquence has watered the Church with a stream of homilies in which he interprets the divine word and shows its application

in daily life with more accomplished mastery than the two other holy Doctors.

According to a third group, Saint Gregory the Theologian was to be preferred to the others by reason of the majesty, purity and profundity of his language. Possessing a sovereign mastery of all the wisdom and eloquence of ancient Greece, he had attained, they said to such a pitch in the contemplation of God that no one had been able to express the dogma of the Holy Trinity as perfectly as he. With each faction setting up one of the Fathers against the other two in this way, the whole Christian people were soon caught up in the dispute, which far from promoting devotion to the Saints in the City, resulted in nothing but ill-feeling and endless argument. Then one night the three holy Hierarchs appeared in a dream to Saint John Mauropus, the Metropolitan of Euchaïta (5 Oct.), separately at first, then together and, speaking with a single voice, they said: : “As you see, the three of us are with God and no discord or rivalry divides us. Each of us, according to the circumstances and according to the inspiration that he received from the Holy Spirit, wrote and taught what befits the salvation of mankind. There is not among us a first, a second or a third, and if you invoke one of us the other two are immediately present with him. Therefore, tell those who are quarrelling not to create divisions in the Church because of us, for when we were on earth we spared no effort to re-establish unity and concord in the world. You can conjoin our three commemorations in one feast and compose a service for it, inserting the

hymns dedicated to each of us according to the skill and knowledge that God has given you.

Then transmit it to the Christians with the command to celebrate it each year. If they honor us thus as being with and in God, we give them our word that we will intercede for their salvation in our common prayer.” At these words, the Saints were taken up into heaven in a boundless light while conversing with one another by name.

Saint John immediately assembled the people and informed them of this revelation. As he was respected by all for his virtue and admired for his powerful eloquence, the three parties made peace and every one urged him to lose no time in composing the service of the joint feast. With fine discernment, he selected 30 January as appropriate to the celebration, for it would set the seal to the month in which each of the three Hierarchs already had a separate commemoration (Saint Basil – January 1; Saint Gregory – January 25; Saint John (translation of relics) – January 27).

The three Hierarchs—an earthly trinity as they are called in some of the wonderful troparia of their service—have taught us in their writings and equally by their lives, to worship and to glorify the Holy Trinity, the One God in three Persons. These three luminaries of the Church have shed the light of the true Faith all over the world, scorning dangers and persecutions, and they have left us, their descendants, this sacred inheritance by which we too can attain to utmost blessedness and everlasting life

in the presence of God and of all the Saints.

With the feast of the three Hierarchs at the end of January—the month in which we keep the memory of so many glorious bishops, confessors and ascetics—the Church in a way recapitulates the memory of all the Saints who have witnessed to the Orthodox faith by their writings and by their lives. In this feast we honor the whole ministry of teaching of the holy Church, namely, the illumination of the hearts and minds of the faithful through the commemoration of all the Fathers of the Church, those models of evangelic perfection which the Holy Spirit has raised up from age to age and from place to place to be new Prophets and new Apostles, guides of souls heavenward, comforters of the people and fiery pillars of prayer, supporting the Church and confirming her in the truth.

Η γιορτή της Υπαπαντής του Κυρίου

Δεσποτική εορτή της Χριστιανοσύνης, σε ανάμνηση της έλευσης του μικρού Χριστού από τους γονείς του στον Ναό των Ιεροσολύμων και της υποδοχής του από τον πρεσβύτερο ιερέα Συμεών.

Εορτάζεται στις 2 Φεβρουαρίου, μαζί με την ανάμνηση του γεγονότος του καθαρισμού της Παναγίας από τη λοχεία (σαραντισμός). Η Υπαπαντή του Κυρίου είναι μία από τις 12 μεγάλες εορτές της Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας («Δωδεκάορτον»). Στον

αγγλόφωνο κόσμο είναι γνωστή ως Candlemas. Η λέξη Υπαπαντή σημαίνει προϋπάντηση στην κοινή ελληνιστική. Στις 2 Φεβρουαρίου έχουν την ονομαστική τους εορτή η Υπαπαντή, ο Παναγιώτης, η Μαρία και η Δέσποινα.

Το εκκλησιαστικό γεγονός της Υπαπαντής του Κυρίου, που εξιστορεί ο [Ευαγγελιστής Λουκάς](#) (β', 22-38), συνέβη σαράντα ημέρες μετά τη γέννηση του Ιησού. Επειδή, σύμφωνα με το μωσαϊκό νόμο, ήταν το πρώτο παιδί της οικογένειας και μάλιστα αγόρι, έπρεπε να αφιερωθεί στον Θεό και συγχρόνως οι γονείς να προσφέρουν σε Αυτόν μία μικρή θυσία από ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δύο μικρά περιστέρια.

Το ζευγάρι του Ιωσήφ και της Μαρίας προϋπάντησε στο ναό ο υπερήλικας Συμεών, ο οποίος δέχθηκε τον Ιησού στην αγκαλιά του, η οποία φωτίστηκε από το Άγιο Πνεύμα. Ο πρεσβύτερος ιερέας είχε λάβει υπόσχεση από τον Θεό ότι δεν θα πεθάνει, προτού δει τον Χριστό και Τον ευχαρίστησε με τα λόγια:

Νυν απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα κατά το ρήμα σου εν ειρήνη, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, ό ητοιμάσας κατά το πρόσωπον πάντων των λαών, φως εις αποκάλυψιν εθνών και δόξαν λαού σου Ισραήλ. Αρχικά, η Υπαπαντή γιορταζόταν στον βυζαντινό κόσμο

στις 14 Φεβρουαρίου. Ήταν μία μάλλον μικρή θρησκευτική εορτή, την οποία ανήγαγε σε δεσποτική ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός το 542 και επέβαλε να εορτάζεται στις 2 Φεβρουαρίου, προκειμένου να ζητήσει τη μεσιτεία του Κυρίου για ένα λοιμό που είχε ενσκήψει στην επικράτειά του. Σήμερα, μόνο η Αρμενική Εκκλησία τιμά την Υπαπαντή στις 14 Φεβρουαρίου, ενώ όσοι Χριστιανοί ακολουθούν τον Ιουλιανό Ημερολόγιο («παλαιοημερολογίτες») γιορτάζουν την Υπαπαντή στις 15 Φεβρουαρίου. Με ιδιαίτερη λαμπρότητα γιορτάζεται η Υπαπαντή του Κυρίου στην Καλαμάτα, όπου πανηγυρίζει ο ομώνυμος Ναός. Οι θρησκευτικές εκδηλώσεις ξεκινούν στις 27 Ιανουαρίου και ολοκληρώνονται στις 9 Φεβρουαρίου. Την ημέρα της Παναγίας της Παπαντής αργούν οι μυλωνάδες της Κρήτης. Τιμούν την Παναγία τη Μυλιαργούσα, που την έχουν για προστάτιδά τους.

Την αργία τηρούν και οι αγρότες για να μην πέσει χαλάζι και καταστρέψει τη βλάστηση. Χαρακτηριστικές και οι μετεωρολογικού περιεχομένου παροιμίες της ημέρας: «Καλοκαιρία της Παπαντής, μαρτιάτικος χειμώνας» και «Ο,τι καιρό κάνει της Παπαντής, θα τον κάμει σαράντα μέρες».

Απολυτίκιο Υπαπαντής

Χαίρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· εκ σου γαρ ανέτειλεν ο Ήλιος της δικαιοσύνης, Χριστός ο Θεός ημών, φωτίζων τους εν σκότει. Ευφραίνου και συ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος εν αγκάλαις, τον ελευθερωτήν των ψυχών ημών, χαριζόμενον ημίν, και την Ανάστασιν.

Κοντάκιο Υπαπαντής

Ο μήτραν παρθενικήν αγιάσας τω τόκω σου, και χείρας του Συμεών ευλογήσας ως έπρεπε, προφθάσας και νυν έσωσας ημάς, Χριστέ ο Θεός. Αλλ' ειρήνευσον εν πολέμοις το πολίτευμα, και κραταίωσον βασιλείς, ους ηγάπησας, ο μόνος φιλόανθρωπος.

PRESENTAION OF OUR LORD

This feast, celebrated on February 2, is known in the Orthodox Church as The Presentation of Christ in the Temple. Another name for the feast is The Meeting of our Lord. Roman Catholic and Protestant Christians call the feast, The Purification of the Holy Virgin. About 450 AD in Jerusalem, people began the custom of holding lighted candles during the Divine Liturgy of this feast day. Therefore, some churches in the West refer to this holy day as Candlemas. The Feast of the Presentation concludes the observances related to the Nativity of Christ, a period that opened on November 15 with the beginning of the Nativity fast.

The story of the Presentation is told in Luke 2:22-29. Mary and Joseph were faithful Jews and observed their religious customs. An important custom was for the couple to take their first-born son to the Temple. The baby was taken to the Temple forty days after his birth and was dedicated to God. In addition, if the parents were wealthy, they were to bring a lamb and a young pigeon or a turtle dove to be offered as a sacrifice at the Temple. The custom provided that if the parents were poor, they were to offer two pigeons or two turtle doves for the sacrifice. Joseph and Mary were not wealthy, so they took two turtle doves with them to offer as a sacrifice at the Temple. When Jesus was forty days old,

Mary and Joseph took Him to the Temple in Jerusalem. They were not wealthy, so they took two turtle doves with them to offer as a sacrifice at the Temple. As they arrived at the Temple, Mary and Joseph were met by a very old man named Simeon. He was a holy man and was noted as a very intelligent scholar. Simeon spent much time studying about the prophets of Israel. It was during his studies that he learned of the coming of the Messiah. The Jewish people were waiting for the Messiah to come and deliver Israel from their conquerors. From that time on, Simeon spent his time praying for the Messiah to come. He spent many years in prayer. Finally, while Simeon was praying he heard the voice of God. God promised Simeon that he would not die until he had seen the Messiah.

When Simeon saw Jesus, he took the baby in his arms and blessed the Lord and said:

"Lord, now let Your servant go in peace according to Your promise, because my eyes have seen Your salvation which you have prepared before the face of all peoples, a light to bring revelation to the Gentiles, and the glory to your people Israel."

Also, in the Temple was Anna the Prophetess. She had been a widow for many years. Anna was about eighty-four years old and spent her time in the Temple worshipping, fasting, and praying. When she saw the Christ Child she praised God and spoke of him to all who were awaiting the Messiah.

After Jesus was presented in the Temple, the family returned to Galilee to the town of Nazareth. The Bible tells us that Jesus grew and became strong, and was filled with wisdom.

Προεόρτια της Υπαπαντής και μνήμη του Αγίου Τρύφωνος (1 Φεβρουαρίου)

Σήμερα η Εκκλησία μας εορτάζει τα προεόρτια της Υπαπαντής του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και τιμά τη μνήμη του Αγίου Τρύφωνος.

Ο Άγιος Τρύφωνας καταγόταν από τη Λάμψακο της Φρυγίας (της Μ. Ασίας) και έζησε στα χρόνια των αυτοκρατόρων Γορδιανού (238-244 μ.Χ.), Φιλίππου (244-249 μ.Χ.) και Δεκίου (249-251 μ.Χ.). Προερχόταν από φτωχή οικογένεια και στην παιδική του ηλικία έβροσκε χήνες.

Παράλληλα, μελετούσε με ένθεο ζήλο την Αγία Γραφή (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) και εκτελούσε με ευλάβεια τα θρησκευτικά του καθήκοντα. Έτσι, σιγά σιγά με την ευσεβή φιλομάθειά και την ταπεινώσή του, απέκτησε πνευματικές αρετές και παράλληλα κατόρθωσε όχι μόνο να διδαχθεί ο ίδιος, αλλά και να μεταδώσει και σε άλλους ανθρώπους τις αιώνιες αλήθειες της Ορθόδοξης πίστης.

Με κόπους, θυσίες, πολλή άσκηση και πνευματική κάθαρση δέχθηκε τη χάρη και το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος και ο Θεός τον αξίωσε να θαυματοουργεί και να θεραπεύει κάθε ασθένεια, ψυχική και σωματική.

Όταν ο αυτοκράτορας Γορδιανός πληροφορήθηκε για τις θαυματοργικές ικανότητές του, τον παρακάλεσε να θεραπεύσει και την άρρωστη κόρη του, πράγμα που έπραξε με προθυμία, χωρίς να δεχτεί ούτε χρήματα ούτε αξιώματα.

Με τον φοβερό διωγμό του Δεκίου κατά των Χριστιανών, ο Τρύφωνας συνελήφθη και υπέστη φρικτά βασανιστήρια. Στο τέλος απέκοψαν την τίμια κεφαλή του. Με τον τρόπο αυτό σφράγισε μαρτυρικά τη θεάρεστη επίγεια πορεία του. Παρέμεινε στη συνείδηση των πιστών ως ο προστάτης και φύλακας Άγιος των γεωργών.

Στην πατρίδα μας σήμερα, ιδιαίτερα οι κάτοικοι της υπαίθρου, τιμούν τον Άγιο Τρύφωνα και ζητούν τη βοήθειά του στα έργα των χειρών τους, καλλιεργώντας με αγάπη την εύφορη γη μας.

Άγιος Συμεών ο Θεοδόχος και η Προφήτιδα Άννα

Στις 3 Φεβρουαρίου γιορτάζουμε, ημέρα μνήμης του Αγίου και Δικαίου Συμεών του Θεοδόχου και της Αγίας Προφήτιδος Άννας, ας πούμε λίγα λόγια: Ο Άγιος Συμεών ο Θεοδόχος, κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ. Ήταν δίκαιος, ευλαβής Ιερέας και ονομάζεται Θεοδόχος διότι πήρε στην αγκαλιά του τον Χριστό την ημέρα της Υπαπαντής. Ο Άγιος Συμεών κάποια μέρα καθώς μελετούσε μαζί με άλλους διδασκάλους τα λεγόμενα του Αγίου Προφήτου Ησαΐα, διάβασαν και το απόσπασμα: **"Ίδού η Παρθένος εν γαστρί έξει, και τέξεται υιόν, και καλέσουσι το όνομα αυτού Εμμανουήλ"** και αναρωτήθηκε πώς είναι δυνατόν να γίνει αυτό, και είπε ότι αυτός δεν πίστευε ότι αυτά θα γίνουν ποτέ. Τότε, ξαφνικά ο Άγιος Συμεών δέχτηκε ένα αόρατο ράπισμα και άκουσε μία φωνή να του λέει **"Και να Τον ιδής Τον Χριστόν, και να Τον πιάσεις με τα χέρια σου"**. Κι όμως, παρόλ' αυτά δεν μπορούσε να πιστέψει την προφητεία και δεν μπορούσε να κατανοήσει ότι **"τα αδύνατα παρά ανθρώποις, δυνατά παρά τω Θεώ εστίν"**. Την ίδια μέρα, ο Άγιος Συμεών προχωρώντας δίπλα σε ένα ποτάμι, βγάζει το δαχτυλίδι του, και το ρίχνει στο ποτάμι και σκέφτεται ότι θα πιστέψει την προφητεία του Αγίου Προφήτου Ησαΐα αν ξαναβρεί ποτέ το δαχτυλίδι αυτό. Το βράδυ, ο Άγιος Συμεών και οι διδάσκαλοι που ήταν μαζί του, αγόρασαν ψάρια για το γεύμα τους από κάποιους ψαράδες της

περιοχής. Καθώς έπιασε ο Άγιος Συμεών το ψάρι στα χέρια του για να το κόψει, βλέπει μέσα στο ψάρι το δαχτυλίδι που είχε πετάξει στο ποτάμι εκείνο το πρωί. Μόλις το είδε πίστεψε στην προφητεία και είπε στους υπόλοιπους διδασκάλους όλο το περιστατικό. Από τότε ο Άγιος Συμεών περίμενε στην Ιερουσαλήμ, στο Ιερό του Ναού του Σολομώντος, να έρθει ο Χριστός ως βρέφος, για να αφιερωθεί κατά τον Μωσαϊκό Νόμο. Σε ηλικία άνω των 110 ετών, αξιώθηκε να δει αυτό που ζητούσε η ψυχή του. Με πληροφόρηση του Αγίου Πνεύματος, βγήκε και περίμενε στην είσοδο του Ναού, όπου υπόδεχθηκε τον Ιησού, με την Υπεραγία Θεοτόκο και τον Ιωσήφ.

Η Αγία και Προφήτιδα Άννα, παντρεύτηκε πολύ νέα, και μετά από επτά χρόνια έμεινε χήρα. Από εκεί και πέρα έζησε μόνη της, χωρίς να ξανά παντρευτεί. Παρηγοριά και ευχαρίστησή της ήταν η προσευχή, η νηστεία, η ανάγνωση των Γραφών, η φιλανθρωπία και η συχνή παρουσία της στο Ιερό σε όλες τις πρωινές και εσπερινές δεήσεις. Για τον τρόπο αυτό της ζωής της, το Άγιο Πνεύμα μετέδωσε στην Αγία Άννα το Προφητικό Χάρισμα. Αξιώθηκε μάλιστα, αν και 84 ετών τότε να υποδεχθεί στο Ναό μαζί με τον Άγιο Συμεών, το Θείο Βρέφος. Κατά τη συνάντηση εκείνη, η καρδιά της Άννας χάρηκε πολύ και σκίρτησε. Πλησίασε, προσκύνησε το Παιδί και κατόπιν, αφού ευχαρίστησε και δοξολόγησε και αυτή το Θεό, διακήρυξε ότι ήλθε ο Μεσσίας.

Ascension Greek Orthodox Church
*Sponsored by the
Parents & Teachers Organization*

15th Annual
TAVERNA NIGHT

Ascension Community Center
101 Anderson Avenue, Fairview, NJ

Saturday February 2, 2019
7:30pm

Tickets
\$55 Pre-Paid Reservations
\$75 At The Door
\$30 Children 12-18yrs
Greek/Sunday School and GOYA: FREE

**LIVE Music by
VIP Entertainment
and Orchestra**

Full Cash Bar Available
(Please NO BYOB)

Traditional Dances Performed by our
Greek School and GOYA
Dance Groups

Call for Reservations
Angella Kritoulis (201) 724-4571
Church Office (201) 945-6448
ascensionfairviewpto@gmail.com

ALL PROCEEDS WILL GO TOWARDS NEW TECHNOLOGY FOR OUR GREEK SCHOOL.

THANK YOU FOR YOUR SUPPORT!

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 1,4

SUNDAY, January 27, 2019

15th Sunday of Luke

ΚΥΡΙΑΚΗ, 27 Ιανουαρίου, 2019

ΙΕ' Λουκά

MEMORIAL SERVICES –ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

3 μήνες: Νικόλαος Φερδερίγος

3 months: Nicholas Ferderigos

3 μήνες: Βασιλική Φερδερίγου

3 months: Vasiliki Ferderigos

1 χρόνο: Μαριάνθη Τριανταφυλλοπούλου

1 year: Marianthie Triantafyllopoulos

3 χρόνια: Ελένα Φούλκα

3 years: Elena Fulga

7 χρόνια: Γεώργιος Χαρίτος

7 years: George Haritos

*Ο καφές προσφέρεται από τις Οικογένειες
Τριανταφυλλόπουλου, Φούλκα & Χαρίτου
που τελούν τα μνημόσυνα
εις μνήμη των κεκοιμημένων.*

*The coffee is offered by the
Triantafyllopoulos, Fulga & Haritos Families
that have the Memorial Services*